

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/113/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010267
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3515010267.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému A. S. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 28. januára 2016 odvolania obžalovaného A. a prokurátora Okresnej prokuratúry v Novom Meste nad Váhom v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21. októbra 2015, sp. zn. 1T/89/2015 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. sa napadnutý rozsudok u obžalovaného A. S. zrušuje vo výroku o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a vo výroku o ochrannom dohľade.

Na podklade § 322 ods.3 Tr. por. sa obžalovaný A. S. odsudzuje podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému A. S. ukladá ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. h/ Tr. zák. sa obžalovanému A. S. ukladá zákaz požívania návykových látok a povinnosť podrobiť sa liečeniu od závislosti od návykových látok.

II. Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného A. S. zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 21. októbra 2015, sp. zn. 1T/89/2015, bol obžalovaný A. S. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 13.03.2015 vo večerných hodinách si neoprávnene od neznámej osoby v Z. H., na ulici C. č. XXX/XX zadovážil rastlinu rodu Cannabis a následne neoprávnene prechovával jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 7x3,5 cm o hmotnosti 0,8g s obsahom vtedy neznámej zelenej rastlinnej sušiny (stopa č. 1) a jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 12,5 cm s hmotnosťou 9,1g s obsahom vtedy

neznámej zelenej rastlinnej sušiny, v ktorom sa nachádzalo 6 kusov menších bielych priesvitných sáčkov s rozmermi 7x3,5 cm (stopa č. 2) do dňa 14.03.2015 do 21.20. hod až do momentu kedy drogu v Z. H. na ulici O. ako spolujazdec osobného motorového vozidla zn. Seat Toledo, farby čierna metalíza, ev.č. NM XXX Y., dobrovoľne vydal príslušníkom polície, pričom v stope č. 1 sa nachádzalo konope s hmotnosťou 472 mg s priemernou koncentráciou 22,3 % hmotnostných THC, obsahujúce 105 mg THC, a v stope číslo 2 sa nachádzalo konope s celkovou hmotnosťou 6029 mg s priemernou koncentráciou 25 % hmotnostných THC, obsahujúce 1507 mg THC, z ktorého množstva je možné vyrobiť minimálne 13 obvykle jednorazových dávok drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú v zmysle Zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradené do I. skupiny omamných látok a uvedený čin spáchal napriek tomu, že už bol odsúdený Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 1T/178/2011 - 90 zo dňa 22.08.2012 v spojení s Uznesením Krajského súdu Trenčína č. k. 23To/140/2012 - 106 zo dňa 30.01.2013, právoplatným dňa 30.01.2013, za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), Trestného zákona.

Za tento trestný čin bol obžalovaný A. S. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. I/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3, 8 Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj ochranný dohľad na 2 roky, pričom podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. a § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovanému súčasne uložený aj zákaz požívania návykových látok.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci a to 1 ks fajky na fajčenie o rozmeroch 8,2 cm a priemere 0,5 mm.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej 15 - dňovej lehote včas podanými odvolaniami napadli prokurátor v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a obžalovaný A. S. pre nesprávnosť výrokov o vine, o treste odňatia slobody, o treste prepadnutia veci a o ochrannom dohľade.

Obžalovaný A. S. v odvolaní písomne odôvodnenom prostredníctvom obhajcu namietal správnosť napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine, o treste odňatia slobody, o treste prepadnutia veci a o ochrannom dohľade. Obhajca poukazoval na to, že obžalovaný po celý čas trestného konania sa ku svojmu konaniu doznával a úprimne ho ľutoval, navyše mal záujem na uzavretie dohody o vine a treste, avšak vzhľadom na to, že v konaní o jej uzavretie zo strany okresnej prokuratúry bol ponúkaný trest nižší ako bola dolná hranica do úvahy prichádzajúcej trestnej sadzby, nedošlo k uzavretiu dohody o vine a treste. Obžalovaný svoj postoj k prejednávanej trestnej veci nezmenil ani na hlavnom pojednávaní a pokiaľ nevykonal vyhlásenie o vine, resp. o nepopretí spáchania skutku, bolo to len z dôvodu, že chcel upozorniť na niektoré okolnosti, ktoré podľa jeho názoru mohli mať vplyv na výrok o treste, dĺžku jeho trvania a na ktoré by v prípade prijatia vyhlásenia o vine už následne nemal priestor. Poukázal tiež na to, že obžalovaný A. S. sa sám pokladá za závislého od omamných látok, pričom svoju závislosť si uvedomuje natoľko, že je odhodlaný absolvovať potrebné liečenia. Liečbu od závislosti začal pritom už dávnejšie, avšak ako pri každej závislosti bola aj jeho liečba sprevádzaná malými zlyhaniami. Z obsahu spisu a najmä správ psychológov a psychiatrov, ktorých obžalovaný v záujme liečby navštevoval, podľa neho vyplýva, že obžalovaný sa sám snažil od závislosti vyliečiť a jeho liečba bola perspektívna a preto podľa názoru obhajcu nie je potrebné na jeho prevýchovu vplyvať prioritne trestom, ale je potrebné sa aj pri ukladaní trestu zamerať na jeho čo najskorší a čo najlepší návrat a začlenenie do spoločnosti.

Uviedol ďalej, že obžalovaný aj v záverečnej reči doznal a úprimne oľutoval svoje konanie, preto vzhľadom na postoj obžalovaného sa môže javiť jeho odvolanie ako paradoxné. Jeho podstatou je však upriamenie pozornosti na opätovné prehodnotenie a preskúmanie zákonnosti niektorých úkonov trestného konania, ktoré podľa neho môžu mať vplyv na zákonnosť konania ako takého. Poukázal na to, že trestné stíhanie v predmetnej veci začalo vykonaním neodkladného a neopakovateľného úkonu, ktorým malo byť vydanie veci obžalovaným podľa § 89 ods. 1 Tr. por.. Z uznesenia o začatí trestného

stíhania vyplýva, že trestné stíhanie sa malo začať aj iným neodkladným, resp. neopakovateľným úkonom a to zaistením osoby v zmysle § 85 Tr. por., avšak táto skutočnosť sa podľa názoru obhajcu do uznesenia o vznesení obvinenia nepreniesla. Podľa jeho názoru podstatnou skutočnosťou pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty je omamná látka, ktorú mal obžalovaný dobrovoľne vydať a jej množstvo, pričom pre ďalšiu „prácu“ s touto látkou - marihuanou je potrebné, aby bola riadne a zákonným spôsobom pre účely ďalšieho konania procesne zaistená, pričom v posudzovanej veci mala byť procesne zaistená dobrovoľným vydaním veci podľa § 89 ods. 1 Tr. por.. Obhajca poukázal na to, že podľa § 93 ods. 2 Tr. por. je o vydaní veci potrebné osobe, ktorá vec vydala, vydať ihneď potvrdenie, resp. rovnopis zápisnice, pričom namietal, že obžalovanému nebolo o vydaní veci vydané žiadne potvrdenie a ani rovnopis zápisnice ihneď a ani v krátkom časovom úseku po vydaní veci. Z výpovedí svedkov Z. a C., ale najmä svedkov - príslušníkov hliadky PZ P. a O. podľa jeho názoru vyplýva, že predmetná sušená látka v plastových vreckách, ktorú mal obžalovaný vybrať zo svojich vreciek a uložiť na kapotu vozidla, bola z kapoty vozidla zobratá svedkom P., pričom obžalovaný v tom čase už sedel vo vozidle. Poukazoval na to, že svedok P. prevzal do svojej dispozície plastové vrecká bez prítomnosti obžalovaného, ktorého už predtým posadili do vozidla a namietal, že z toho dôvodu nemohlo dôjsť k vydaniu veci ani z hľadiska gramatického výkladu slova vydanie. Gramatický výklad totiž predpokladá súčasnú prítomnosť oboch strán vydania vecí, teda osoby vydávajúcej a aj osoby prijímajúcej, kedy vydávajúca osoba fyzicky odovzdáva vec osobe prijímajúcej, ktorá momentom tohto fyzického prevzatia preberá vec do svojej fyzickej dispozície. Podľa neho vydanie veci predpokladá súčasnú osobnú prítomnosť oboch strán tohto úkonu, preto keďže v čase, keď svedok P. preberal plastové vrecká so sušeným obsahom do svojej dispozície, teda v momente, kedy malo dôjsť ku „perfektnému“ vydaniu veci, tam jednak neboli prítomní obžalovaný a tento ani nevidel, kedy plastové vrecká svedok P. preberá a v akom množstve, nemohlo podľa názoru obhajcu dôjsť k takému vydaniu vecí, ktoré je predpokladané § 89 ods. 1 Tr. por. a ktoré môže byť podkladom na vykonávanie ďalších procesných úkonov a rozhodnutí v tomto trestnom konaní. Z vykonaných dôkazov, najmä z výpovedí svedkov O. a P. podľa obhajcu vyplýva tiež to, že zápisnica o vydaní veci, ktorá sa nachádza v spise a ktorá môže byť tým procesným neodkladným a neopakovateľným úkonom, ktorým malo byť začaté trestné stíhanie, mala byť fyzicky spísaná a podpísaná až na OO PZ v čase, keď už sa s vecou zaoberal poverený príslušník PZ Bc. N. U., teda v čase začatia výsluchov jednotlivých osôb, čo bolo v čase až krátko pred 24.00 hod. daného dňa. Z uvedeného vyplýva, že zápisnica bola spísaná až s odstupom viac ako 2 hodín od momentu, kedy sa mal predmetných plastových vreciek fyzicky zmocniť svedok P. a odvtedy, ako malo dôjsť k vyššie uvedenému neosobnému vydaniu veci obžalovaným. Podľa názoru obhajcu medzi tým, ako sa svedok P. zmocnil plastových vreciek, týmito disponoval bez vedomia a prítomnosti obžalovaného a počas tejto dispozície ich bez prítomnosti obžalovaného za pomoci kriminalistického technika na režimovom pracovisku zameral, odfotografoval, odvážil a popísal, pričom obžalovaný tieto veci - plastové vrecká po celý čas nevidel, nedisponoval s nimi a nemôže sa vyjadrovať ani k ich autenticite, teda k tomu, či ich počet, rozmery, obsah a hmotnosť zodpovedajú tomu, čo mal vyložiť zo svojich vreciek na kapotu vozidla.

Obhajca ďalej poukazoval na to, že ustanovenie § 93 ods. 2 Tr. por. vyžaduje, aby o vydaní veci bolo vydávajúcej osobe ihneď po vydaní veci vydané buď potvrdenie alebo rovnopis zápisnice a pokiaľ aj ustanovenie § 58 ods. 1 Tr. por. okrem podstatných náležitostí každej zápisnice ako takej uvádza, že zápisnica by mala byť spísaná priamo pri úkone alebo bezprostredne po ňom, tak pri vydaní veci platí ohľadom času vystavenia zápisnice špeciálne ustanovenie uvedené v § 93 ods. 2 Tr. por., z ktorého podľa jeho názoru vyplýva, že pokiaľ sa nevydáva potvrdenie, musí byť zápisnica spísaná ihneď. Namietal, že v posudzovanej veci sa tak nestalo, pričom ihneď nie je zápisnica spísaná vtedy, keď je spísaná na inom mieste ako na mieste, kde sa mali vydávané veci dostať do dispozície osoby prijímajúcej a ani vtedy, ak bola spísaná s odstupom viac ako 2 hodín a navyše je podľa názoru absolútne neprípustné, aby sa zápisnica spísovala až potom, ako sa veci dostali do dispozície osoby prijímajúcej, ktorá s nimi bez vedomia a prítomnosti a aspoň vizuálnej kontroly osoby vydávajúcej manipulovala a vykonávala úkony spočívajúce v meraní, vážení a popise samotnej veci. Takýto spôsob vydania veci zároveň nezabezpečuje kontinuitu toho, že to, čo obžalovaný mal vyložiť z vrecka na kapotu vozidla cca o 21.20 hod., bolo to isté, čo bolo krátko pred 24.00 hod. zápisnicou vydané, už odvážené, namerané, odfotografované a s čím bolo v jeho neprítomnosti viacerými osobami manipulované. Tvrdil ďalej, že svedok P. ako policajt, ktorému mala byť vec - plastové vrecká vydané, sa podľa neho snažil sanovať porušenie zákona antičasovaním spísania zápisnice o vydaní veci tým, že na zápisnici z toho dôvodu uviedol čas 21.20 hod., pričom zápisnica bola nepochybne spísaná až cca krátko pred 24.00 hod. na úplne inom mieste. Takáto manipulácia je podľa obhajcu v trestnom konaní neprípustná, navyše je o to

závažnejšia, že sa jedná o dôkaz, procesný úkon, ktorým bolo jednak začaté trestné stíhanie vo veci a ktorý je jednak procesným základom vykonávania všetkých ostatných dôkazov a procesných úkonov.

Nezákonne vykonaný úkon, resp. dôkaz nemôže byť podkladom na vykonanie ďalších zákonných dôkazov, resp. úkonov, preto podľa názoru obhajcu predmetné vydanie veci, pri ktorom došlo k závažnému porušeniu práva na obhajobu a samotných procesných predpisov, nemôže byť podkladom ani na zákonné vykonanie znaleckého skúmania a z toho dôvodu aj znalecký posudok KEÚ PZ, ktorý bol podstatným dôkazom na určenie charakteru omamnej látky a následne právnej kvalifikácie, považoval tiež za nezákonný dôkaz. Predmetné porušenie príslušných procesných ustanovení predstavuje podľa názoru obhajcu závažný zásah do procesných práv obžalovaného, najmä práva na obhajobu a nemôže byť podkladom pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti. Napriek osobnému postoju obžalovaného ku konaniu kladenému mu za vinu, sa preto domnieval, že toto konanie nie je možné, vzhľadom na porušenie práva, hodnotiť ako trestný čin. Vzhľadom na tieto okolnosti obžalovaný A. S. a jeho obhajca navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil a súčasne, aby odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania podaného v neprospech obžalovaného namietal správnosť napadnutého rozsudku len vo výrokoch o uloženom treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu u obžalovaného A. S.. Podľa jeho názoru okresný súd pochybil, pokiaľ obžalovanému s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby napriek tomu, že na taký postup neboli splnené zákonné podmienky. Poukázal na to, že podľa ustálenej judikatúry sa pri aplikácii mimoriadneho zníženia trestu vyžaduje, aby išlo o také pomery páchatelia trestného činu, ktoré majú charakter mimoriadnosti a z ktorých je preto možno usudzovať, že trest odňatia slobody uložený v rámci zákonnej trestnej sadzby by bol neprímerane prísny a súčasne, že účel trestu bude dosiahnutý i trestom kratšieho trvania. Mimoriadne okolnosti sú pritom okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré nie sú hodnotené v rámci spoločenskej nebezpečnosti činu, vždy to však musia byť pomery mimoriadne. Podľa prokurátora je zrejmé, že nemôže ísť o prihliadnutie na rozhodnutie súdu o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, pretože táto okolnosť zvyšuje celkovú spoločenskú nebezpečnosť obžalovaného a nemožno ju vyhodnotiť ako okolnosť odôvodňujúcu zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Podľa názoru prokurátora rovnako nemožno ako takúto okolnosť vyhodnotiť aspekt konania obžalovaného, ktorý tvorí jadro objektívnej stránky jeho trestného činu. Ide teda o okolnosť, ktorá má priamy vzťah k spáchanému trestnému činu a ktorá je hodnotená v rámci spoločenskej nebezpečnosti a nemôže tak podmieňovať mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Záver súdu o tom, že u obžalovaného ide o mimoriadne pomery, nemožno podľa prokurátora opierať iba o úvahu súdu, ktorá nie je podložená dôkazmi. Závery okresného súdu o možnosti mimoriadneho zníženia trestu, ktoré vymedzil ako osobitné okolnosti prípadu, nie sú podľa názoru prokurátora podporené akýmikoľvek relevantnými dôvodmi a sú v priamom rozpore so závermi vykonaného dokazovania. Na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody obžalovaného pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby tak neexistujú akékoľvek vecné dôvody a okresný súd mal podľa prokurátora uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v medziach zákonom stanovenej trestnej sadzby. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výrokoch o treste a ochrannom opatrení a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol tak, že uloží obžalovanému A. S. podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 38 ods. 2, 3 a 8 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne mu uloží podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad na 2 roky, podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. h/ Tr. zák. zákaz požívania návykových látok a povinnosť podrobiť sa liečeniu od závislosti od návykových látok a podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. aj trest prepadnutia veci a to 1 ks fajky na fajčenie o rozmeroch 8,2 cm a priemere 0,5 cm.

Prokurátor súčasne navrhol odvolanie obžalovaného A. S. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietnuť s poukazom na svoje písomné vyjadrenie zo dňa 12.12.2015 k dôvodom odvolania obžalovaného. V ňom prokurátor nesúhlasil s interpretáciou ustanovenia § 93 ods. 2 Tr. por. obhajcom vo vzťahu k spôsobu protokolácie zápisnice o vydaní, resp. vydania potvrdenia. Podľa názoru prokurátora v zmysle § 93 ods. 2 Tr. por. osobe, ktorá vec alebo počítačové údaje vydala alebo ktorej boli vec alebo počítačové údaje odňaté, alebo od ktorej boli vec alebo počítačové údaje prevzaté, vydá

orgán, ktorý úkon vykonal, ihneď písomné potvrdenie o prevzatí veci alebo počítačových údajov alebo rovnopis zápisnice. Je teda možné alternatívne buď vydať písomné potvrdenie, ktoré musí byť doručené okamžite alebo zápisnicu, pri ktorej ustanovenie o okamžitom doručení absentuje. Ustanovenie o čase vyhotovenia zápisnice obsahuje § 58 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého sa zápisnica vyhotovuje spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom. Keďže povaha namietaného úkonu - vydanie a zaistenie drogy neumožňuje simultánne spísanie zápisnice, tak, ako to nie je možné napríklad pri zadržaní podozrivej osoby, spisuje sa zápisnica dodatočne po vykonaní úkonu. Predpokladom na odovzdanie rovnopisu zápisnice v zmysle § 93 ods. 2 Tr. por. je nepochybne jej spísanie. Keďže spísanie zápisnice Trestný poriadok umožňuje aj po realizácii procesného úkonu, je logicky odvoditeľné, že umožňuje aj dodatočné doručenie rovnopisu tejto zápisnice vydávajúcej osobe. Je teda zrejmé, že Trestný poriadok legálne umožňuje zvoliť postup, ktorý polícia pri potvrdení zaistenia drogy obžalovaného zvolila. Podľa prokurátora je tiež potrebné konštatovať, že ani za pripustenia argumentácie obhajoby nemožno zaistenie drogy od obžalovaného políciou považovať za nezákonné dôkazy z dôvodu nevydania písomného potvrdenia. Obhajoba sama v podstate nenamieta zákonnosť postupu pri zaistení drogy, ale iba zákonnosť administratívneho postupu, ktorý nastal po namietanom procesnom úkone, preto je podľa názoru prokurátora zrejmé, že obhajoba zákonnosť vykonania samotného vydania veci nijako nespochybňuje. Z uvedeného dôvodu nemožno konštatovať, že predmetný procesný úkon bol vykonaný v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní obžalovaného A. S. a prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 29. decembra 2015, na verejnom zasadnutí postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným a prokurátorom napadnutých výrokov rozsudku o vine, o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu, o treste prepadnutia veci a o ochrannom opatrení, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že dôvodné je len odvolanie prokurátora podané v neprospech obžalovaného a naproti tomu odvolanie obžalovaného A. S. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Súd prvého stupňa svoje skutkové zistenia správne oprel nielen o priznávajúce výpovede obžalovaného A. S. z hlavného pojednávania i z prípravného konania, ale predovšetkým o svedecké výpovede V. O., O. P., O. Z., W. C., N. U., ako aj o zistenia a závery vyplývajúce zo znaleckých posudkov KEÚ PZ Bratislava z odboru kriminalistiky, odvetvie kriminalistická toxikológia a Centra duševného zdravia Bánovce nad Bebravou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a o listinné dôkazy, na ktoré v napadnutom rozsudku poukázal. Svoje skutkové zistenia podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade dôvodne neakceptoval obhajobné tvrdenia obžalovaného A. S. prezentované jeho obhajcom, pretože boli v rozpore s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi, o vierohodnosti ktorých dôkazov nemal pochybnosti ani odvolací súd.

Z dôkazov vykonaných okresným súdom bolo jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, je trestným činom a spáchal ho obžalovaný. Obžalovaný A. S. priznal nielen to, že dňa 13.03.2015 vo večerných hodinách si neoprávnene od neznámej osoby v Z. H., na ulici C. č. XXX/XX zadovážil rastlinu rodu Cannabis, ale aj to, že ju neoprávnene prechovával a to jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 7x3,5 cm o hmotnosti 0,8g a jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 12,5 cm s hmotnosťou 9,1g, v ktorom sa nachádzalo 6 kusov menších bielych priesvitných sáčkov s rozmermi 7x3,5 cm, do dňa 14.03.2015 do 21.20. hod až do momentu, kedy drogu v Z. H. na ulici O. ako spolujazdec osobného motorového vozidla zn. Seat Toledo, farby čierna metalíza, ev.č. NM XXX Y., dobrovoľne vydal príslušníkom polície. Priznal, že pri kontrole a výzve na predloženie dokladu totožnosti mu jeden sáčok vypadol z vrečka, ako aj to, že uviedol, že ide o marihuanu, že má pri sebe aj ďalší sáčok a že po výzve na vydanie veci a poučení o jeho práve vec nevydať, ak by si s tým spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania, všetky sáčky dobrovoľne vydal policajtom ich vyložením na kapotu uvedeného motorového vozidla. Dobrovoľné vydanie veci, vrátane obsahu a množstva vydaných vecí, následne potvrdil podpisom zápisnice o vydaní veci. Okrem vlastného priznania bola vina obžalovaného preukázaná predovšetkým výpoveďou

svedkov V. O. a O. P., ktorí potvrdili nielen to, že obžalovaného vyzvali na vydanie vecí, poučili ho o jeho práve vec nevydať, ak by si s tým spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania, ale aj to, že predmetné sáčky s drogami dobrovoľne vydal i ako s nimi bolo v súlade so zákonom naložené, ako aj zisteniami a závermi znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČSE: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/4266 zo dňa 30.04.2015, výpoveďou znalca mjr. Ing. L. G. a zápisnicou o vydaní vecí zo dňa 14.03.2015. Okresný súd dôvodne neakceptoval námietky obhajcu založené na pochybnosti o správnosti zápisnice o vydaní vecí s poukazom na to, že zápisnica sa spravidla v zmysle § 58 ods. 1 Tr. por. spisuje pri úkone alebo bezprostredne po ňom, pričom v posudzovanej veci z vykonaných dôkazov je jednoznačne preukázané nielen to, že zápisnica o vydaní vecí obsahuje údaje v zmysle § 58 ods. 1 Tr. por., ako aj opis vydaných vecí v zmysle § 93 ods. 1 Tr. por., ale navyše výpoveďami svedkov V. O., O. P. a N. U. bolo dostatočne jednoznačne preukázané i to, že zápisnica o vydaní vecí bola spísaná v krátkom časovom úseku po dobrovoľnom vydaní vecí obžalovaným, že obžalovaným vydané veci-sáčky s obsahom drogy boli od neho prevzaté oprávnenou osobou - policajtom O. P. a že nebolo s vydanými vecami manipulované neoprávnenou osobou, pričom obžalovaný v konaní nenamietal druh a ani množstvo vydaných vecí.

Z ustanovenia § 93 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že osobe, ktorá vec alebo počítačové údaje vydala alebo ktorej boli vec alebo počítačové údaje odňaté, alebo od ktorej boli vec alebo počítačové údaje prevzaté, vydá orgán, ktorý úkon vykonal, ihneď písomné potvrdenie o prevzatí vecí alebo počítačových údajov alebo rovnopis zápisnice. Je teda možné alternatívne buď vydať písomné potvrdenie, ktoré musí byť doručené okamžite (ihneď) alebo zápisnicu, pri ktorej ustanovenie o okamžitom doručení absentuje. Korešponduje to aj s ustanovením § 58 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého sa zápisnica vyhotovuje spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom. Keďže povaha namietaného úkonu - vydanie a zaistenie drogy neumožňuje simultánne spísanie zápisnice tak, ako to nie je možné napríklad pri zadržení podozrivej osoby alebo obmedzení osobnej slobody osoby pristihutej pri trestnom čine podľa § 85 ods. 1, 2 Tr. por., spisuje sa zápisnica následne (dodatočne) po vykonaní úkonu. Predpokladom na odovzdanie rovnopisu zápisnice v zmysle § 93 ods. 2 Tr. por. je nepochybne jej spísanie a keďže spísanie zápisnice Trestný poriadok umožňuje aj po realizácii procesného úkonu, je logicky odvoditeľné, že umožňuje aj dodatočné doručenie rovnopisu tejto zápisnice osobe, ktorá vec vydala. Je teda zrejme, že Trestný poriadok legálne umožňuje zvoliť postup, ktorý zvolila polícia v posudzovanej veci pri potvrdení zaistenia drogy od obžalovaného.

Z uznesenia o začatí trestného stíhania zo dňa 14.3.2015 pod ČVS: ORP-155/ST-NM-2015 (čl. 4) i z uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 15.3.2015 pod ČVS: KRP-25/2-VYS-TN-2015 (čl.5 a 6) jednoznačne vyplýva, že trestné stíhanie bolo začaté zaisťovacím úkonom a to vydaním vecí podľa § 89 ods. 1 Tr. por., ako aj na základe obmedzenia osobnej slobody podozrivého A. S. v zmysle § 85 ods. 2 Tr. por. príslušníkmi KDCD KDI KRPZ Trenčín dňa 14.3.2015 o 21.20 hod. Odvolacia námietka prezentovaná obhajcom v písomnom odôvodnení odvolania v tom smere, že uznesenie o začatí trestného stíhania neobsahuje obidva uvedené procesné úkony, nebola preto opodstatnená a odvolací súd ju neakceptoval.

Zo zápisnice o vydaní vecí (čl. 3) je dostatočne zrejme, že v Starej Turej dňa 14.3.2015 o 21.20 hod. bol podľa § 89 ods. 1 Tr. por. vyzvaný A. S. na vydanie vecí - 1 ks biely priesvitný sáčok s rozmermi 7x3,5 cm o hmotnosti 0,8 g s obsahom neznámej zelenej rastlinnej sušiny, 1 ks biely priesvitný sáčok s rozmermi 12,5 cm o hmotnosti 9,1 g s obsahom neznámej zelenej rastlinnej sušiny o počte 6 ks menších bielych priesvitných sáčkov s rozmermi 7x3,5 cm a 1 ks fajka na fajčenie o rozmeroch 8,2 cm a priemer 0,5 mm., tiež je z nej zrejmy obsah a spôsob jeho poučenia, ako aj to, že uvedené veci dobrovoľne vydal a že tento procesný úkon týkajúci sa vydania vecí bol ukončený dňa 14.3.2015 o 21.22 hod. Čas 14.3.2015 o 21.20 hod. sa teda viaže na výzvu a vydanie vecí obžalovaným a nie je teda časom spísania zápisnice, preto tvrdenie obhajcu v odôvodnení odvolania o tom, že svedok O. P. ako policajt, ktorému mala byť vec - plastové vrecká vydané, sa podľa neho snažil sanovať porušenie zákona antičasovaním spísania zápisnice o vydaní vecí tým, že na zápisnici z toho dôvodu uviedol čas 21.20 hod., je v rozpore s vykonanými dôkazmi, s obsahom predmetnej zápisnice a preto ako nedôvodné aj neakceptovateľné. Dôkazy vo vzťahu k dobrovoľnému vydaniu vecí obžalovaným, k zaisteniu drogy od obžalovaného políciou i k znaleckému dokazovaniu boli vykonané zákonným spôsobom, preto odvolací súd ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovaného prezentované obhajcom v písomnom odôvodnení odvolania nepovažoval za dôvodné.

Odvolačný súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvého stupňa, pretože dôkazy, ktoré vykonal súd prvého stupňa, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a o vierohodnosti ktorých nie sú žiadne pochybnosti, vytvárajú ucelenú reťaz dôkazov, ktorými bolo spoľahlivo preukázané, že sa žalovaný skutok stal a že ho spáchal obžalovaný A. S.. Odvolacie námietky obžalovaného vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval preto za dôvodné a neakceptoval ich.

Vychádzajúc z takto správne zisteného skutkového stavu súd prvého stupňa preto nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovaného A. S. ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zhodne s obžalobným návrhom, pričom svoje závery v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil. Z hľadiska objektívnej stránky sa vyžaduje, aby páchatel' neoprávnene konal niektorým zo spôsobov uvedených v § 172 ods. 1 Tr. zák., pričom sa postihuje neoprávnená držba omamnej alebo psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora a nakladanie s nimi vo všetkých formách uvedených v odseku 1 písm. a/ až d/, teda neoprávnená kúpa, predaj, zadováženie, prechovávanie omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora po akúkoľvek dobu alebo sprostredkovanie takej činnosti. Obžalovaný A. S. spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku si neoprávnene zadovážil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a tento čin spáchal, hoci už bol za taký čin odsúdený, teda za okolnosti, ktorá odôvodnila u neho použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Obžalovaný A. S. si zadovážil rastlinu rodu Cannabis a následne neoprávnene prechovával jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 7x3,5 cm o hmotnosti 0,8g a jeden biely priesvitný sáčok s rozmermi 12,5 cm s hmotnosťou 9,1g, v ktorom sa nachádzalo 6 kusov menších bielych priesvitných sáčkov s rozmermi 7x3,5 cm s obsahom konope s hmotnosťou 472 mg s priemernou koncentráciou 22,3 % hmotnostných THC, obsahujúce 105 mg THC a s obsahom konope s celkovou hmotnosťou 6029 mg s priemernou koncentráciou 25 % hmotnostných THC, obsahujúce 1507 mg THC, ktorého množstvo zodpovedá minimálne 13 obvykle jednorazovým dávkam drogy (psychotropnej látky). Zodpovedá teda množstvu, ktoré presahuje desaťnásobok obvykle jednorazovej dávky a ktoré by bolo možné považovať na jeho použitie pre osobnú spotrebu. Toto skutkové zistenie je podstatné pre posúdenie kritérií § 135 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu. To je potom určujúce pre alternatívu použitia ustanovenia § 171 ods. 2, alebo ustanovenia § 172 Tr. zák. „Obvykle jednorazovou dávkou na použitie“ v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. sa rozumie dávka omamnej alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne (u väčšiny užívateľov) konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer. Pojem „obvykle jednorazová dávka na použitie“, uvedený v § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. vychádza totiž z princípu rovnakého zákonného prístupu ku ktorémukoľvek páchatel'ovi, ktorý omamnú alebo psychotropnú látku prechováva, bez ohľadu na jeho individuálne fyzické dispozície alebo vyššiu odolnosť, získanú užívaním drogy. Ak sa omamná alebo psychotropná látka v takomto dávkovaní nepredáva, je potom potrebné posúdiť, aký počet obvykle jednorazových dávok na použitie sa v zaistenom materiáli nachádza, a to či už podľa kritéria obsahového množstva účinnej látky, alebo podľa celkového množstevného (hmotnostného, objemového) kritéria. V posudzovanej veci bola obvykle jednorazová dávka súdom prvého stupňa stanovená podľa priemerného konzumenta (bez subjektívnych hľadísk) a pritom v prospech obžalovaného podľa celkového množstevného (hmotnostného, objemového) kritéria a zodpovedá minimálne 13 obvykle jednorazovým dávkam drogy (teda v menšom rozsahu ako bol počet obvykle jednorazových dávok drogy stanovený podľa kritéria obsahového množstva účinnej látky v znaleckom posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava ČSE: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/4266 zo dňa 30.04.2015). V uvedenom smere sú zistenia a právne závery súdu prvého stupňa správne a náležite odôvodnené.

Odvolačný súd dospel preto nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako súd prvého stupňa. V tomto smere nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolacie námietky obžalovaného uvedené v jeho odvolaní vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a k právnemu posúdeniu jeho konania, nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ich.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd však zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu odňatia slobody obžalovanému A. S., pri určení jeho výmery a spôsobu jeho výkonu postupoval v rozpore so zákonom. Obžalovanému totiž mimoriadne znížil trest odňatia slobody s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonom ustanovení neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatela, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatelov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatelov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatela neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatela preto Trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia.

V posudzovanej veci však okresný súd takto nepostupoval, keďže vo vzťahu k obžalovanému A. S. neuviedol žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (resp. viacero takých okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatela, ktoré by existovali, vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. Pritom mimoriadne zníženie trestu oprel o neexistujúcu okolnosť (nepreukázaný predaj drogy), na ktorú nebolo možné prihliadať (prihliadať možno len na existujúce, zistené, dané poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - §§ 36, 37 a 38 Tr. zák.) a o okolnosti, ktoré sú v neprospech obžalovaného (predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, nariadený výkon podmienčne odloženého trestu odňatia slobody, jazda s motorovým vozidlom pod vplyvom drog) a navyše za okolnosti, ktorá odôvodnila u neho použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (už bol za taký čin odsúdený) a ktorá nielen zvyrazňuje nesprávnosť jeho postupu pri aplikácii § 39 ods. 1 Tr. zák., ale takýto postup pre vyššiu závažnosť spáchaného trestného činu vyplývajúcu práve z hľadiska hodnotenia povahy a charakteru tejto okolnosti v posudzovanej veci aj vylučuje.

Pokiaľ ide o pomery páchatela, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovaného nie sú dané. Za pomery páchatela (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatela pri uložení trestu vyvolať osobitne citeľný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatela treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatela. O takúto situáciu však u obžalovaného nejde a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatela neprichádzala do úvahy.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac významných poľahčujúcich (existujúcich, preukázaných) okolností, medzi nimi z hľadiska možností nápravy páchatela aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, pritom pri nedostatku priťažujúcich okolností

a najmä za predpokladu, že nie sú dané okolnosti, ktoré podmieňujú použitie vyššej trestnej sadzby a pokiaľ táto bola v konkrétnom prípade aj použitá. Aj Trestný zákon účinný od 1.1.2006 z hľadiska konštantnej rozhodovacej praxe súdov naďalej vychádza zo zásady, že mimoriadne znížiť trestu z dôvodov okolností prípadu pod dolnú hranicu prípustnej trestnej sadzby zvýšenej na základe okolnosti, ktorá to podmieňuje, je zásadne vylúčené.

V posudzovanej veci u obžalovaného prevažujú v rozhodnej miere okolnosti vyznievajúce v jeho neprospech. Obžalovaný A. S. neoprávnene kúpil a prechovával marihuanu v množstve zodpovedajúcom minimálne 13 obvykle jednorazovým dávkam drogy napriek tomu, že už bol za taký čin odsúdený. Obžalovaný spáchal trestný čin teda za okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby a vyjadrujúcej tak z hľadiska hodnotenia jej povahy a charakteru vyššiu závažnosť trestného činu, pričom výrokom o vine ho okresný súd správne uznal za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Samotná okolnosť, že obžalovaný sa priznal k trestnému činu a oľutoval jeho spáchanie, nemohla byť preto dôvodom na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože priznanie obžalovaného k trestnému činu a jeho oľutovanie samo osebe má len povahu poľahčujúcej okolnosti, na ktorú je potrebné v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadať pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vrátane korekcií trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 a nasl. Tr. zák. a v prípade absencie konkrétne vymedzených okolností prípadu, resp. mimoriadnych pomerov páchatel'a zákon vylučuje, aby sa obžalovanému postupom podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. mimoriadne znížil trest odňatia slobody len na základe okolnosti, že sa obžalovaný k činu priznal a tento oľutoval. Na toto konštatovanie nemá pritom vplyv skutočnosť, že trestná sadzba odňatia slobody v kvalifikovanej skutkovej podstate trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. je výrazne progresívna, keď dolná hranica trestu odňatia slobody 10 rokov je v základnej skutkovej podstate tohto trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. hranicou hornou. Progresivita trestných sadzieb nemá priamy súvis s mimoriadnym znížením trestu, ale sa odvíja od závažnosti činu, čo je kategória vlastná každému trestnému činu. Ak sa zvyšuje závažnosť činu, dochádza súčasne k sprísneniu trestnej sankcie obsiahnutej v kvalifikovaných skutkových podstatách konkrétneho trestného činu, pričom táto progresivita plne zodpovedá požiadavkám na vyváženosť viny a trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody neboli u obžalovaného A. S. splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., preto odvolací súd považoval odvolacie námietky prokurátora za opodstatnené a v celom rozsahu ich akceptoval. Vzhľadom na právny záver o vine mal totiž okresný súd pri správnom postupe ukladať obžalovanému A. S. trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby ustanovenej v § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák. a po znížení hornej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. v rozpätí od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiacov, teda s prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností a pritom bez použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák..

Na základe uvedených dôvodov odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods.1 písm. d/, ods. 3 Tr.por. napadnutý rozsudok vo výrokoch o treste odňatia slobody, o spôsobe jeho výkonu a v nadväzujúcom výroku o ochrannom dohľade a pochybenie okresného súdu napravil tak, že uložil obžalovanému A. S. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. znovu uložil obžalovanému A. S. ochranný dohľad na 2 roky, keďže tento výrok má podklad vo výroku o uloženom treste a pritom bol správne a v zákone zodpovedajúcej výmere uložený už okresným súdom a súčasne podľa § 77 ods. 2 Tr. zák., § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a § 51 ods. 4 písm. h/ Tr. zák. mu uložil aj primerané obmedzenia a povinnosti spočívajúce v zákaze požívania návykových látok a v povinnosti podrobiť sa liečeniu od závislosti od návykových látok. Takto stanovený trest spolu s ochranným opatrením (vrátane primeraných obmedzení a povinností) i trestom prepadnutia veci správne uloženým okresným súdom, vo vzťahu ku ktorému nezistil pochybenie a ani dôvody na jeho zmenu, zodpovedá podľa odvolacieho súdu všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukládanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák., konkrétnej vysokej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v

takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou. Na výkon uloženého trestu zaradil obžalovaného A. S. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože už jeho zaradenie do tohto ústavu okresným súdom bolo správne a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. a/, ods. 4 Tr. zák.

Z hľadiska doteraz uvedených dôvodov, na podklade ktorých odvolací súd rozhodol v neprospech obžalovaného, je zrejmé, že odvolacie námietky obžalovaného A. S. nepovažoval za opodstatnené, nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku vo výrokoch o vine, o treste, o spôsobe jeho výkonu a o ochrannom opatrení v prospech obžalovaného na podklade ním podaného odvolania a preto odvolanie obžalovaného A. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.